

ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ - ເລກເຈັດ

ພິບັດຄົງທຶສາມ ແລະ ການຜຸດຂຶ້ນຂອງອານາຈັກທິຈັດ:

ຄວາມໝາຍສຳຄັນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ

Jeff Pippenger

2023-10-29

ໃນບົດທຶສິບເອັດຂອງພຣະນິມິດ, ພະຍານທັງສອງຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນເປັນທຸກໆໝາຍໃນ "ຊົ່ວໂມງດຽວກັນ" ທີ່ "ສ່ວນສົບຂອງເມືອງ" ພັງທະລາຍລົງ. ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ "ວິບັດຄົງທຶສອງໄດ້ຜ່ານໄປ; ແລະ ຈົ່ງເບີ້, ວິບັດຄົງທຶສາມກຳລັງມາຢ່າງໄວ." ອິດສະລາມແມ່ນແກທິຈັດ ແລະ ວິບັດຄົງທຶສາມ ທີ່ມາໃນ "ຊົ່ວໂມງ" ຂອງ "ແຜ່ນດິນໄຫວ" ແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍິນພຣະສຽງອັນດັງຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຂຶ້ນມາທຶນ." ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນໃນເມກ; ແລະສັດຕູຂອງພວກເຂົາກໍໄດ້ຫັນພວກເຂົາ. ແລະໃນໂມງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ກົດແຜ່ນດິນໄຫວອັນໃຫຍ່, ແລະເມືອງນັ້ນພັງທະລາຍໄປໜຶ່ງໃນສົບສ່ວນ, ແລະໃນແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນມະນຸດເຈັດພັນຄົນໄດ້ຖືກຂ້າຕາຍ; ແລະຄົນທີ່ຫຼົງຢູ່ກ່າວກົກໃຈຢ່າງຫນັກ ແລະຖອຍສະຫງ່າຮາສີແດ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ວິບັດປະການທຶສອງໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ; ແລະເບີ້ແມ່, ວິບັດປະການທຶສາມກໍຈະມາໂດຍໄວ. ແລະທູດສະຫວັນອົງທິຈັດໄດ້ເປົ່າແກ; ແລະມີສຽງອັນດັງໃຫຍ່ໃນສະຫວັນກ່າວວ່າ, "ອານາຈັກທັງຫລາຍຂອງໂລກນີ້ໄດ້ກ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະຂອງພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງ; ແລະພຣະອົງຈະຄອບຄອງຕະຫລອດໄປເປັນນິດ." ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າຊາວສີຄົນ, ຜູ້ນັ່ງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າເທິງບັນລັງຂອງຕົນ, ກໍໄດ້ໝອບໝ້າລົງ ແລະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດທານພາບທັງສິ້ນ, ຜູ້ຊົງເປັນຢູ່ ແລະໄດ້ຊົງເປັນມາແລ້ວ, ແລະຈະສະເດັດມາ; ພວກຂ້ານ້ອຍຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບເອົາຮິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຊົງຄອບຄອງແລ້ວ. ແລະບັນດາປະຊາຊາດໂດກິດແຄ້ນ, ແລະພຣະພໍ່ຮອດຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງແລ້ວ, ແລະເວລາຂອງຄົນຕາຍກໍມາເຖິງ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຖືກພິພາກສາ, ແລະເພື່ອພຣະອົງຈະປະທານບຳເໜັດແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນ, ແກ່ພວກທຶບຣິສຸດ, ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຳເກງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່; ແລະເພື່ອຈະທຳລາຍພວກທີ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກ." ແລະພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນກໍໄດ້ຖືກເປີດອອກ, ແລະໄດ້ເຫັນຫົບແຫ່ງພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງໃນພຣະວິຫານນັ້ນ; ແລະມີພ້ຳແລບ, ສຽງຕ່າງໆ, ພ້ຳຮ້ອງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ແລະລູກເຫັບອັນໃຫຍ່. ພຣະນິມິດ 11:12–19.

ພະຍານທັງສອງໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນໃນເມກ,

ຊຶ່ງໃນຄວາມໝາຍແບບຄຳພະຍາກອນແທນກຸ່ມທູດສະຫວັນກຸ່ມໜຶ່ງ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ອ້າງໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ ແລະດັ່ງທີ່ພົບໄດ້ໃນ Habakkuk's Tables, ຊື່ດສະເຕີໄວທ໌ ລະບຸວ່າ ເມື່ອຂໍ້ຄວາມແຕ່ລະຂໍ້ ຊຶ່ງແທນໂດຍທູດອົງທຶໜຶ່ງ ອົງທຶສອງ ແລະອົງທຶສາມ

ເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດແບບຄຳພະຍາກອນ, ພວກມັນຖືກພັນລະນາເປັນທູດອົງດຽວ,

ແຕ່ຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ນັ້ນ ຖືກແທນໂດຍທູດຫຼາຍອົງ.

ພະຍານທັງສອງຖືກຍົກຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາປະກາດຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ໂດຍກອງທັບແຫ່ງທູດສະຫວັນ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກນຳຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ "ໃນເມກ."

“ໃກ້ຈະເຖິງຕອນທ້າຍຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກສະຫວັນສ່ອງສະຫວ່າງລົງມາເໜືອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ລ່າແສງຂອງແສງນັ້ນເບິ່ງຄືສະຫວ່າງແຈ້ງດັງດວງອາທິດ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງບັນດາທູດສະຫວັນຮ້ອງປະກາດວ່າ, ‘ຈົ່ງເບີ້, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງສະເດັດມາ;
ຈົ່ງອອກໄປຮັບພຣະອົງ!’”

“ນີ້ແມ່ນສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄົນ ຊຶ່ງຈະປະທານອຳນາດແກ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ.
ທູດສະຫວັນຖືກສົ່ງມາຈາກສະຫວັນເພື່ອປຸກເລົ່າພວກທີ່ບໍ່ຮູ້ສຸດຜູ້ທີ່ແທ້ໃຈ
ແລະຈັດຕັ້ງມພວກເຂົາສຳລັບພາລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຍິ່ງເບື້ອງໜ້າ.
ບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດສູງສຸດບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ອິດທິໄດ້ຮັບຂ່າວສານນີ້.
ທູດສະຫວັນຖືກສົ່ງໄປຫາບັນດາຜູ້ຖອມຕົນ ແລະສັດຊື່ອຸທິດຕົນ
ແລະດົນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ຍົກສຽງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ‘ຈົ່ງເບີ້, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງສະເດັດມາ;
ພວກທ່ານຈົ່ງອອກໄປຮັບພຣະອົງ!’ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜາກສຽງຮ້ອງນີ້ໄດ້ໄລ່ຮັບອອກໄປ
ແລະໃນຣົດເດດແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ ປະກາດຂ່າວສານນັ້ນອອກໄປ
ແລະປຸກເລົ່າພົ້ນອ້ອງຂອງຕົນຜູ້ທີ່ແທ້ໃຈ. ພາລະກິດນີ້ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງປັນຍາ ແລະຄວາມຮຽນຮູ້ຂອງມະນຸດ
ແຕ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຣົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກທີ່ບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງນັ້ນກໍບໍ່ອາດຕ້ານທານໄດ້.
ບັນດາຜູ້ທີ່ຜິກໃຜຜ່າຍຈົດວິນຍານທີ່ສຸດໄດ້ຮັບຂ່າວສານນັ້ນກ່ອນ,
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຄືຄຸ້ມເປັນຜູ້ນຳໃນພາລະກິດນັ້ນໃນອະດີດ ແມ່ນພວກສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ຮັບ
ແລະຊ່ວຍເພີ່ມພູນສຽງຮ້ອງນັ້ນວ່າ, ‘ຈົ່ງເບີ້, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງສະເດັດມາ;
ພວກທ່ານຈົ່ງອອກໄປຮັບພຣະອົງ!’” Early Writings, 238.

ໃນຊົ່ວໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວ, ຊຶ່ງທຳລາຍເມືອງໄປໜຶ່ງສ່ວນສົບ, ຜູ້ຊາຍເຈັດພັນຄົນຖືກຂ້າ.
ແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນຄືກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ. ໃນຄຳພະຍາກອນ “ເມືອງ” ໝາຍເຖິງອານາຈັກ,
ແລະສະຫະລັດແມ່ນໜຶ່ງສ່ວນສົບຂອງອານາຈັກແຫ່ງກະສັດສົບອົງໃນພຣະນິມິດ 17.
ສະຫະລັດຖືກໃຄ້ນລົ້ມໃນແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແລະຍຸດເປັນອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ,
ແລ້ວຈຶ່ງກ້າວຂ້າມໄປເປັນກະສັດເອກແຫ່ງກະສັດສົບອົງ, ຄືອານາຈັກທີ່ຈັດໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ,
ຜູ້ຊຶ້ງຈະເຫັນພ້ອມກັນມອບອານາຈັກຂອງພວກເຂົາແກ່ລະບົບສັນຕະປາປາ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນອົງທີ່ແບດ
ຊຶ້ງອອກມາຈາກທັງເຈັດ.

ແລະເຂົາສົບເຂົາທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນ ຄືກະສັດສົບອົງ ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກ;
ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດດັ່ງກະສັດຢູ່ຮ່ວມກັບສັດຮ້າຍເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ມີໃຈດຽວກັນ
ແລະຈະມອບອຳນາດແລະກຳລັງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະທຳສົງຄາມກັບພຣະເມສານອ້ອມ
ແລະພຣະເມສານອ້ອມຈະຊົງຊະນະເຂົ້າທັງຫຼາຍ: ເພາະພຣະອົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໜືອບັນດາເຈົ້າ
ແລະເປັນກະສັດເໜືອບັນດາກະສັດ: ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງນັ້ນ ເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເອົນ
ແລະຖືກຊົງເລືອກໄວ້ ແລະສັດຊື່. ແລະທ່ານນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານອ້ອມວ່າ, ນ້ຳທັງຫຼາຍທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ
ບ່ອນທີ່ຍິ່ງໃສເພນີນັ້ນນັ້ງຢູ່ ຄືບັນດາຊົນເຜົ່າ ແລະຝຣັ່ງຊົນ ແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ແລະພາສາທັງຫຼາຍ.
ແລະເຂົາສົບເຂົາທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ ຈະກຽດຊົງຍິ່ງໃສເພນີ
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ນາງຮ້າງເບົາແລະເບື້ອຍກາຍ ແລະຈະກິນເນື້ອຂອງນາງ ແລະຈະເຜົາລົງດ້ວຍໄຟ.
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ ໃຫ້ກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ແລະໃຫ້ເປັນໃຈດຽວກັນ ແລະມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ
ຈົນກວ່າພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ແລະຍິ່ງນັ້ນທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ ກໍຄືນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ
ຊຶ່ງປົກຄອງເໜືອບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະນິມິດ 17:12–18.

ກະສັດສົບອົງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ “ເຫັນດີ” ທີ່ຈະ “ມອບອານາຈັກ” ຂອງພວກເຂົາທົ່ວໂລກ “ໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ.” ພວກເຂົາມີ “ໃຈດຽວກັນ,” ດັ່ງພວກເຂົາ “ພ້ອມໃຈກັນປົກສາກັນ,” ໃນ ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນ ບົດ 83.

ອາຫັບເປັນກະສັດຂອງສົບເຜົ່າ,

ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳຄວາມສຳພັນອັນຜິດກົດໝາຍແຫ່ງການຫລົ້ນລູກບັບຍົງແພດແຫ່ງເມືອງເທໂຣ ໃນ ເອຊາຢາ ບົດ 23. ຄວາມສຳພັນອັນຜິດກົດໝາຍຂອງອາຫັບແລະເຢເຊເບນ

ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງຄວາມສຳພັນອັນຜິດກົດໝາຍຂອງເຮໂຣດແລະເຮໂຣດອີາດ ໃນເວລາຂອງເອລີຍາ, ຜູ້ຊົງຖືກແທນໂດຍໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. ເຮໂຣດເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກໂຣມັນ, ຊຶ່ງໃນ ດານເຮໂອນ ບົດ 7, ອານາຈັກໂຣມັນປະກອບດ້ວຍເຂົາສົບເຜົ່າ.

ເຂົາສົບເຜົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍອານາຈັກສົບເຜົ່າຂອງອາຫັບ,

ແລະທັງສອງຕ່າງເປັນພະຍານແກ່ກະສັດສົບອົງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ.

ເນື່ອງຈາກອາຫັບແລະເຮໂຣດເປັນຕົວແທນຂອງລັດໃນຄວາມສຳພັນອັນຜິດກົດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ,

ບົດບາດຂອງພວກເຂົາຄືການດຳເນີນໃຫ້ເກີດການຂົ່ມເຫັງຜູ້ນອກຮີດ ເພື່ອຍົງແພດແຫ່ງເມືອງເທໂຣ,

ຜູ້ຮ້ອງເພງຂອງນາງໃນຕອນທ້າຍຂອງເຈດຕະນິດເຫຼັກສັນຍາລັກ.

“ບັນດາກະສັດ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ ໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງໝາຍຂອງອັນຕິຣິດມາສູ່ຕົນເອງ, ແລະ ຖືກນຳສະເໜີເປັນພະຍານາກຜູ້ອອກໄປເຮັດສົງຄາມກັບພວກວິສຸດ—ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຢຊູ.” Testimonies to Ministers, 38.

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ

ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກກໍຢຸດການປົກຄອງໃນຖານະອານາຈັກທີ່ກະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ

ເພາະມັນຫາກໄດ້ກະທຳການຜິດປະເພນີກັບ Jezebel ແລ້ວ

ແລະຈາກນັ້ນກໍຂຶ້ນຮັບການນຳພາຂອງສະຫະປະຊາຊາດ.

ແລ້ວມັນກໍບັງຄັບໂລກທັງໝົດໃຫ້ຈັດຕັ້ງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍໃນລະດັບທົ່ວໂລກ

ດັ່ງທີ່ກ່ອນໜ້ານັ້ນພວກເຂົາໄດ້ກະທຳສຳເລັດແລ້ວໃນປະເທດຂອງຕົນ ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ແລະມັນຫຼອກລວງບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ໂດຍອາໄສໝາຍສຳຄັນອັນອັດສະຈັນເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ມັນໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ກະທຳຕ່ຳໜ້າສັດຮ້າຍ;

ໂດຍກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍນັ້ນ ຄືສັດຮ້າຍທີ່ໄດ້ຮັບບາດແຜຈາກດາບ ແຕ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່.

ແລະມັນໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ປະທານລົມຫາຍໃຈແກ່ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ

ເພື່ອໃຫ້ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນທັງເວົ້າໄດ້

ແລະເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ອ່ອນນະມັດສະການຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນຖືກປະທານເສຍ.

ແລະມັນບັງຄັບທຸກຄົນ ທັງຄົນນ້ອຍແລະຄົນໃຫຍ່ ຄົນຮັ່ງມີແລະຄົນຍາກຈົນ

ຄົນມີເສລີແລະຄົນເປັນຂ້າທາດ ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍໄວທິມີຂວາຂອງພວກເຂົາ ຫຼືຫຼີ້ນຳຜາກຂອງພວກເຂົາ:

ແລະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດສາມາດຊື້ຊື້ຂາຍໄດ້ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍ ຫຼືຊື້ຂອງສັດຮ້າຍ

ຫຼືເລກຈຳນວນຂອງຊື້ຂອງມັນ. ພຣະນິມິດ 13:14–17.

ອາຫັບ, ເຮໂຣດ, ກະສັດສົບອົງຂອງອານາຈັກໂຣມັນ ແລະ ກະສັດສົບອົງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ

ເປັນຕົວແທນຂອງມັງກອນທີ່ອອກໄປເຮັດສົງຄາມກັບພວກວິສຸດ, ເພາະວ່າຜູ້ເປັນຊູຮັກຂອງເຢເຊເບນນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ລົງມືຂົ່ມເຫັງບັນດາຜູ້ທີ່ເຢເຊເບນຈັດຊື້ໃຫ້ເປັນພວກນອກຮີດສະເໝີ.

“ດັ່ງນັ້ນ ໃນຂັ້ນຕົ້ນ ມັງກອນເປັນຕົວແທນຂອງຊາຕານ, ແຕ່ໃນຄວາມໝາຍຮອງລົງມາ

ມັນເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຣມນອກຮີດ.” The Great Controversy, 439.

ໃນເຫດການແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ມີມະນຸດ “ເຈັດພັນ” ຄົນທີ່ຖືກ “ສັງຫານ.” ໃນດານເອນ
ບົດ 11 ຂໍ້ 41 ກ່າວວ່າ “ຫຼາຍຄົນຖືກລົ້ມລົງ.” ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກລົ້ມລົງເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດມາເຖິງ
ແມ່ນຊາວແອດເວນຕິສວັນທີ່ຈັດແຫ່ງລາວດິກຍ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມສໍາລັບວິກິດການ. ຈຳນວນ “ເຈັດພັນ”
ເປັນຕົວແທນຂອງຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບເອລີຍາ
ໃນຍາມວິກິດທີ່ພຣະເຈົ້າກາເມນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງວິກິດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ວ່າມີ
“ເຈັດພັນໃນອິສະຣາເອນ” ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸກເຂົ້າລົງກາບໄຫວພຣະບາອານ.
ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ກ່າວຄໍາເຫັນເຖິງເລື່ອງນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖົມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວຫລື? ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ.
ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າເອງກໍເປັນຊາວອິສະຣາເອນຄົນໜຶ່ງ, ຢູ່ໃນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ,
ຢູ່ໃນເຜົ່າເບັນຍາມິນ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຖົມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮູ້ຈັກໄວ້ວ່າໝາຍ.
ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ດອກຫລືວ່າ ພຣະຄໍາພີກ່າວເຖິງເອລີຍາຢ່າງໃດ?
ວ່າທ່ານໄດ້ທຽບຂໍ້ພຣະເຈົ້າກ່າວໂທດອິສະຣາເອນວ່າ, ຂ້າແດ່ພຣະອົງ,
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ທຳລາຍແທ່ນບູລາຂອງພຣະອົງລົງ;
ແລະມີແຕ່ຂ້າຍອ້ອຍຄົນດຽວທີ່ເຫລືອຢູ່, ແລະພວກເຂົາກໍສະແຫວງຈະເອົາຊີວິດຂອງຂ້າຍອ້ອຍ.
ແຕ່ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານນັ້ນກ່າວວ່າແນວໃດ?
ເຮົາໄດ້ສະຫງວນຊາຍເຈັດພັນຄົນໄວ້ສໍາລັບຕົນເອງ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸກເຂົ້າລົງຕໍ່ຮູບຂອງພະບາອານ.
ດັ່ງນັ້ນໃນເວລາປັດຈຸບັນນີ້ກໍເໝືອນກັນ ຄືຍັງມີຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ກຸ່ມໜຶ່ງ ຕາມການຊົງເລືອກໂດຍພຣະຄຸນ.
ໂຣມ 11:1-5.

ຄຳວ່າ “ເຈັດພັນ” ເປັນຕົວແທນຂອງພວກທີ່ເຫຼືອຢູ່ໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ບໍ່ລົບກວດພວກເຂົາຖືກລະບຸໃນເຊື້ອສັນຍາລັກນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງນຳມາພິຈາລະນາດ້ວຍ.
ບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກທຳລາຍລົ້ມລົງໃນເຫດແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແມ່ນພວກທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງຊາວແອດເວນຕິສວັນທີ່ຈັດທີ່ບີຊິສັດ ຜູ້ຊຶ່ງໃນທຶນນີ້ແລະໃນເວລານັ້ນ
ຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍໂດຍບາບີໂລນຜ່າຍວິນຍານສະໄໝໃໝ່.
ໃນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງອິດສະຣາເອນໂບຮານຕາມຕົວອັກສອນ,
ເມື່ອບາບີໂລນເຮັດໃຫ້ເຢຣູຊາເລັມພິນາດເປົ່າຫວ່າງເປັນຄັ້ງທີສອງໃນສາມຄັ້ງ, ມີພວກທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈຳນວນ
“ເຈັດພັນ” ຄົນ ເປັນຊາຍ “ຜູ້ກ້າຫານ” “ແຫ່ງແຜ່ນດິນ” ຖືກນຳໄປເປັນຊະເລີຍ.

ແລະເພິ່ນໄດ້ກ່າວເອົາເຢຣູຊາຄົນໄປຍັງບາບີໂລນ, ພ້ອມດ້ວຍພຣະມານດາຂອງກະສັດ,
ແລະພຣະມະເຫສີຂອງກະສັດ, ແລະຂ້າລາຊະການຂອງເພິ່ນ, ແລະບັນດາຜູ້ມີອຳນາດໃນແຜ່ນດິນ;
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ເພິ່ນໄດ້ນຳໄປເປັນເຊື້ອຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປຍັງບາບີໂລນ. ແລະບັນດາຊາຍຜູ້ມີກຳລັງທັງໝົດ,
ຄືເຈັດພັນຄົນ, ແລະຊ່າງຝົນກີບຊ່າງເຫຼັກອີກໜຶ່ງພັນຄົນ, ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ແຂງແຮງແລະເໝາະສໍາລັບສົງຄາມ,
ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນກໍໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປເປັນເຊື້ອຍັງບາບີໂລນ.
ແລະກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນໄດ້ສະຖາປະນາມັດຕານີຍາ ອາຂອງພຣະບໍດີຂອງເຢຣູຊາຄົນ
ໃຫ້ເປັນກະສັດແທນທີ່ເພິ່ນ, ແລະໄດ້ບັງນາມຂອງເພິ່ນເປັນ ເຊເດກຍິາ. 2 ກະສັດ 24:15-17.

ເມື່ອບັນດາຜູ້ມີອຳນາດແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງໃນແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
“ວິບັດຄັ້ງທີສາມກໍມາຢ່າງໄວ. ແລະທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດໄດ້ເປົ່າແກ.” ວິບັດຄັ້ງທີສາມນັ້ນຄືສຽງແກທິຈັດ
ຊຶ່ງທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດເປົ່າ. ໃນ “ຊົ່ວໂມງ” ຂອງ “ແຜ່ນດິນໄຫວ”
ແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ—ອິດສະລາມໂຈມຕີ!

ໜຶ່ງໃນລັກສະນະສຳຄັນຫຼັກຂອງອິສະລາມໃນວິບັດຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງທີສອງ ຄື ຂໍ້ເທັດຈິງທາງປະຫວັດສາດທີ່ວ່າ
ວິທີການສົງຄາມຂອງພວກເຂົາແຕກຕ່າງຈາກຍຸດທະວິທີການຮົບທີ່ໃຊ້ກັນໂດຍທົ່ວໄປໃນປະຫວັດສາດ
ໃນຊ່ວງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ບັນລຸບົດບາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງຕົນ.

ວິທີການຮົບຂອງພວກເຂົາຄືການໂຈມຕີຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ. ຄຳວ່າ "assassin" ມີຮາກມາຈາກແນວປະຕິບັດຂອງນັກຮົບອິສລາມໃນຊ່ວງເວລານັ້ນຂອງປະຫວັດສາດ. ການໂຈມຕີຂອງພວກເຂົາເປັນເໝືອນກັບນັກບິນ Kamikaze ຂອງຍີ່ປຸ່ນໃນສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ. ນັກຮົບອິສລາມຄາດໝາຍວ່າຕົນຈະຕາຍເມື່ອພວກເຂົາລອບສັງຫານເປົ້າໝາຍຂອງຕົນ. ດ້ວຍແຫຼ່ງແນວປະຕິບັດທີ່ພົບໄດ້ທົ່ວໄປສຳລັບນັກຮົບແມ່ນການຕຽມພ້ອມສຳລັບຄວາມຕາຍ ໂດຍເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມືນເມົາດ້ວຍ hashish ກ່ອນການໂຈມຕີເພື່ອຊ່ວຍລົດຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ. ເມື່ອພວກເຂົາໂຈມຕີເຫຼືອຂອງຕົນ ມັນເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ, ແລະການພິຈາລະນາ hashish ຂອງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ໄດ້ສະພາບຈິດໃຈຕາມທຸກຖະໜາ ຮ່ວມກັບການໂຈມຕີຢ່າງລັບງໆ ໄດ້ກາຍເປັນຮາກຖານທາງນິລຸກສາດຂອງຄຳວ່າ "assassin," ເນື່ອງຈາກຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງມັນກັບຄຳວ່າ hashish.

ວິບັດທະສາດ ແລະ ແກກທິຈັດ "ຈະມາໂດຍໄວ."

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ "ຢ່າງກະທັນຫັນ." ຊືດເຕີໄວທ໌ໃດໃຫ້ຄຳນິຍາມເຖິງ "ຄວາມກະທັນຫັນ" ຂອງການສະເດັດມາຂອງຜູ້ສັງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ໂດຍຊື່ວ່າການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງເປັນ "ສັງຫິບຄາດຄິດ." ດັ່ງນັ້ນ ການ "ສະເດັດມາ" ທັງສີປະການທີ່ໄດ້ສຳເລັດຜົນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ລ້ວນແຕ່ເປັນສັງຫິບຄາດຄິດ ແລະ ເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ.

"ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ ເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທະສຸດ ເພື່ອຊ່ວຍພຣະວິຫານ ດັ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບາກົດໄວໃນ ດານເຮອນ 8:14; ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດເຖິງຜູ້ຊົງຊະລາແຫ່ງການ, ດັ່ງທີ່ນຳສະເໜີໄວໃນ ດານເຮອນ 7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ມີລາກໄດ້ພະຍາກອນໄວ້, ລ້ວນແຕ່ເປັນຄຳບັນຍາຍເຖິງເຫດການດຽວກັນ; ແລະສິ່ງນີ້ຍັງຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວເຖິງການອະພິເສກ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈັນສິບຄົນ, ໃນ ມັດທາຍ 25." The Great Controversy, 426.

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສິບຄົນໄດ້ຖືກກ່າວຊ້ຳອີກຢ່າງຕັ້ງຕາມທຸກຕົວອັກສອນ; ດັ່ງນັ້ນ "ການສະເດັດມາ" ທັງສີປະການ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດໄປແລ້ວໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ນັ້ນ ຈະຕ້ອງສຳເລັດອີກຄັ້ງໜຶ່ງຢ່າງຕັ້ງຕາມທຸກຕົວອັກສອນ ໃນເວລາແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວ ຊຶ່ງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນການໃຫ້ຄຳອະທິບາຍເຖິງຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນ, ຊືດເຕີໄວທ໌ ໄດ້ເພີ່ມເຂົ້າໃນພະຍານຫຼັກຖານທີ່ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມກະທັນຫັນ ແລະ ຄວາມບໍ່ຄາດຄິດ ຊຶ່ງຖືກເປັນສັນຍາລັກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ອັນເປັນການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ.

"ອຸປະນິສັຍໃຈຈະຖືກເປີດເຜີຍໂດຍວິກິດ. ເມື່ອສຽງອັນແນວແນວໄດ້ປະກາດໃນເວລາທ່ຽງຄືນວ່າ, 'ເບິ່ງແມ, ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ; ຈົ່ງອອກໄປພົບທ່ານ,' ພວກຍິງພົມມະຈັນທີ່ນອນຫຼັບຢູ່ນັ້ນກໍໄດ້ຕື່ນຈາກການຫຼັບຂອງຕົນ, ແລະໄດ້ເຫັນຊັດວ່າຜູ້ໃດໄດ້ກະກຽມພ້ອມໄວ້ສຳລັບເຫດການນັ້ນ. ທັງສອງຝ່າຍຕ່າງໆກໍຖືກຈັບໄດ້ໂດຍບໍ່ທັນຄາດຄິດ, ແຕ່ຝ່າຍໜຶ່ງໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບເຫດສຸກເສີນ, ແລະອີກຝ່າຍໜຶ່ງກໍຖືກພົບວ່າບາດສະຈາກການຕຽມພ້ອມ. ອຸປະນິສັຍໃຈຈະຖືກເປີດເຜີຍໂດຍພາວະແວດລ້ອມ. ເຫດສຸກເສີນຈະດຶງເອົາທາດແທ້ຂອງອຸປະນິສັຍໃຈອອກມາ. ໄພພິບັດບາງຢ່າງທີ່ມີຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ໄດ້ຄາດໝາຍໄວ້, ການສູນເສຍບຸກຄົນອັນເປັນທີ່ຮັກ,

ຫຼືວິກິດບາງປະການ, ຄວາມເຈັບໄຂ້ ຫຼືຄວາມທຸກລະທົມບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ຄາດຜັນ, ສົ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ນຳຈົດວັນຍານໃຫ້ໄປຢືນປະຈັນໜ້າກັບຄວາມຕາຍ, ຈະເຮັດໃຫ້ແກ່ນແທ້ພາຍໃນຂອງອຸປະນສັຍໃຈຖືກເປີດເຜີຍອອກມາ. ຈະບາກົດໃຫ້ແຈ້ງວ່າ ມີຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງໃນພຣະສັນຍາແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຫຼີ້. ຈະບາກົດໃຫ້ແຈ້ງວ່າ ຈົດວັນຍານໄດ້ຖືກຄຳຊຸດໂດຍພຣະຄຸນຫຼີ້, ແລະວ່າມັນນຳມັນຢູ່ໃນພາຊະນະພ້ອມກັບຕະກຽງຫຼີ້.”

“ເວລາແຫ່ງການທົດສອບມາເຖິງທຸກຄົນ. ເມື່ອຢູ່ພາຍໃຕ້ການທົດສອບແລະການພິສູດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາປະພຶດຕົນຢ່າງໃດ? ຕະກຽງຂອງພວກເຮົາດັບລົງບໍ່? ຫຼືວ່າພວກເຮົາຍັງຮັກສາໃຫ້ມັນລຸກໄໝ້? ພວກເຮົາໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບທຸກເຫດການສຸກເສີນໂດຍການສາມັກຄີກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງບໍລິບູນດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງແລ້ວຫຼີ້?

ພົມມະຈາຣິທິສະຫຼຸດທັງຫຼ້າບໍ່ອາດຖ່າຍທອດລັກສະນະນະໄສຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພົມມະຈາຣິທິງໆຈຳທັງໄດ້. ລັກສະນະນະໄສຈຳເປັນຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ.” Review and Herald, October 17, 1895.

ໃນເຫດການແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ສະຫະລັດອາເມລິກາຈະຢຸດເປັນອານາຈັກທີ່ຫົກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ. ພວກທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈຳນວນເຈັດພັນຄົນໃນບັນດາອາດເວັນຕົກລາວຕິກຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບວິກິດການ, ຈະສະແດງອຸປະນສັຍໃສ່ທຶນພ້ອມສຳລັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ແລ້ວອິດສະລາມຈະມາເຖິງຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ, ເພາະວ່າ “ວິບັດທິສາມມາໄວ” ເມື່ອ “ທູດສະຫວັນອົງທີ່ຈັດ” ເບົາສຽງ!

ຈາກນັ້ນ “ການສະເດັດມາ” ທັງສີ່ຄັ້ງ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ກໍ່ຖືກກ່າວຊ້ຳອີກ. ການສະເດັດມາຄັ້ງທຳອິດໄດ້ບົ່ງຊີວິດເປີດຕົ້ນຂອງການພິພາກສາ ເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນໃນ ດານເຮອນ 8:14. ມັນໄດ້ຍືນຍັນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຜູ້ປະກາດວ່າ “ຊີວໂມງ” ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ການສຳເລັດນັ້ນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງ “ຊີວໂມງ” ແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາມີກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະເປັນ “ຊີວໂມງ” ເມື່ອອິດສະລາມນຳ “ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ” ມາເຫນືອສະຫະລັດອາເມລິກາ ເນື່ອງຈາກການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນມາລາກົບດິທິສາມ ໄດ້ມາຢ່າງກະທັນຫັນເຖິງພຣະວິຫານທິພຣະອົງໄດ້ຍັກຂຶ້ນໃນສີ່ສິບຫົກປີ ຈາກ 1798 ຫາ 1844 ເພື່ອເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບ “ຄົນເລວີ” ແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣຕ໌. ໃນເຫດແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຈະມາຢ່າງກະທັນຫັນເພື່ອເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານແຫ່ງກະດູກແຫ້ງຂອງຄົນຕາຍທີ່ໄດ້ຄົ້ນຊີວິດ ເພື່ອເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບ “ຄົນເລວີ” ແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໜັງແສນສີໝົນສີພັນ.

ໃນເຫດການແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ພຣະບຸດແຫ່ງມະນຸດເສດດມາຫາພຣະບໍດີເພື່ອຮັບອານາຈັກ ໃນການສຳເລັດຕາມດານເຮອນ ບົດ 7 ຂໍ້ 13 ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເພາະວ່າໃນ “ຊີວໂມງ” ແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນ ມີ “ສຽງຕ່າງໆໃນສະຫວັນ” ຜູ້ປະກາດວ່າ “ອານາຈັກທັງຫລາຍຂອງໂລກນີ້ ໄດ້ກ້າຍເປັນອານາຈັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະຂອງພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງ; ແລະພຣະອົງຈະຊົງຄອບຄອງຕະຫລອດໄປເປັນນິດ. ແລະພວກຜູ້ຖືແກ່ທັງສີ່ສິບສອງ... ເຊິ່ງນັ້ນຢູ່ຕ່າງພຣະພັກພຣະເຈົ້າທັງໝົດຂອງຕົນ ໄດ້ກັມໜ້າລົງ ແລະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ກ່າວວ່າ ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານພາບທັງສິນ ຜູ້ຊົງເປັນຢູ່ ແລະຜູ້ເຄີຍເປັນຢູ່ ແລະຜູ້ທີ່ຈະເສດດມາ ພວກຂ້າພຣະອົງຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບພຣະອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໄວ້ ແລະໄດ້ຊົງຄອບຄອງແລ້ວ.”

ໃນໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວ, ເມື່ອການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຖິງ,
ແລະພະຍານທັງສອງຜູ້ທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ຖືກໃຫ້ຜົນຄືນມາຈາກຖະໜົນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຖືກຂ້ານັ້ນ ລຸກຂຶ້ນຢືນ.
ແລ້ວຈາກນັ້ນ, ດັ່ງກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ, ພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ
ໃນຂະນະທີ່ຊາກທົດເຫຼືອຢູ່ລຳນວນເຈັດພັນຄົນແຫ່ງຊາວລາໂອດິເຊຍນ ແອັດເວັນຕົສ ຖືກໂຄ່ນລົ້ມ.
ເຂົ້າສາວອັນສະຫຼາດໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກຂ້າວລວງອັນໂງ່ເຂລາໃນທົນນີ້ແລະໃນເວລານັ້ນເອງ.
ຈາກນັ້ນພຣະຄຣິດຈຶ່ງຮັບອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ແກ້ທິເຈັດກໍດັ່ງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນວິບັດຄັ້ງທີສາມດ້ວຍ,
ຊຶ່ງມາເຖິງຢ່າງກະທັນຫັນແລະບໍ່ຄາດຄິດ, ແລະແລ້ວ "ບັນດາປະຊາຊາດ" ກໍ "ໂກດເຄືອງ,
ແລະພຣະພິລດຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງ."

ການເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນແມ່ນບົດບາດທາງພະຍາກອນຂອງອິສລາມ,
ແລະມັນເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວ
ແລະດຳເນີນຕົວໃຈໃນເຖິງການສັນສຸດແຫ່ງໂອກາດການທົດລອງຂອງມະນຸດ ແລະໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ,
ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີໂດຍຖອຍຄຳວ່າ, "ພຣະພິລດຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ."
ລະຫວ່າງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະການສັນສຸດແຫ່ງໂອກາດການທົດລອງ,
ບ່ອນທີ່ພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສຳແດງອອກໃນໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ—ຄວາມວິບັດຄັ້ງທີສາມ,
ສັນຍາລັກຂອງອິສລາມ; ແກ້ຄັ້ງທິເຈັດ, ສັນຍາລັກຂອງອິສລາມ;
ແລະການເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນ, ສັນຍາລັກຂອງອິສລາມ;
ເປັນພະຍານເຊິ່ງສັນຍາລັກສາມປະການວ່າ ຂ້າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນ
ແມ່ນການສຳເລັດເປັນຈົບຂອງການມາເຖິງຂອງອິສລາມໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂະບວນການມົນເລໂລຕໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ຂ້າວສານ "ສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄືນ"
ເປັນການແກ້ໄຂການພະຍາກອນທີ່ລົ້ມເຫຼວ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງມົນເລໂລຕ
ມັນເປັນຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງເຫດການທີ່ຖືກພະຍາກອນວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ.
ໃນປະຫວັດສາດມົນເລໂລຕໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ,
ຜ່ານພິລາເດນເຢຍໂດນຳສະເໜີການພະຍາກອນທີ່ລົ້ມເຫຼວຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ທັງຍັບຍັງຄວາມຜິດພາດໃນແຜນພູມ 1843 ໄວ້.

ໃນຂະບວນການລາວໂອດິເຊຍໃນຕອນທ້າຍຂອງ Future for America,
ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຍືນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງມາປົກຄຸມຄວາມຜິດພາດນັ້ນເລີຍ.
ເປັນມືຂອງມະນຸດທີ່ປົກຄຸມຄວາມຈິງວ່າ ເວລາບໍ່ຄວນຖືກນຳໃຊ້ອີກຕໍ່ໄປໃນການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນ.
ມືຂອງມະນຸດເປັນຕົວແທນຂອງກົດຈະການຂອງມະນຸດ.

ໃນຂະບວນການຊ່ວງສຸດທ້າຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສິໝີນີ້ສື່ພັນ, ຄວາມຜິດພາດໃນການນຳໃຊ້ເວລາແມ່ນບາບ,
ເພາະວ່າການນຳໃຊ້ເວລາພະຍາກອນບໍ່ຄວນຖືກນຳໃຊ້ອີກຕໍ່ໄປ.
ການນຳໃຊ້ເວລາຢ່າງຜິດບາບນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໂດຍໄມເຊ
ຜູ້ຊົງບິໂສໃຈຕໍ່ພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຂໍບິຫນັງລູກຊາຍຂອງຕົນ, ແລະຍັງຖືກເປັນແບບຢ່າງໂດຍອຸດຊາ
ຜູ້ຊົງບິໂສໃຈຕໍ່ພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ວ່າມີແຕ່ພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຈັບຕ້ອງຫົບພັນທະສັນຍາໄດ້.
ບໍ່ແມ່ນນຳພຣະໄທຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ການກະທຳ ຫຼື
ການລະເລີຍອັນເປັນບາບທັງສອງຢ່າງນັ້ນຖືກກະທຳໂດຍປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ບາບມີຄຳນຶກມາພຽງຢ່າງດຽວ ແລະນັ້ນຄືການລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ.
ໄມເຊໄດ້ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເລື່ອງການຂໍບິຫນັງ,
ອຸດຊາໄດ້ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເລື່ອງພຣະວິຫານ,
ແລະຂະບວນການນີ້ໄດ້ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຜ່ານພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ອິສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາຝາກໄວ້ຊຶ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຂະບວນການ

ແອດເວັນທ໌ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດກໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາຝາກໄວ້ຊຶ່ງຄວາມຈິງຝ່າຍພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງນາງ

ຊີບໂພຣາໄດ້ກະທຳພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍອະວັຍວະເພດໃຫ້ແກ່ບຸດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຕົນເອງໃນທັນທີ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການກັບໃຈທິຜູ້ທັງຫຼາຍຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນຂະບວນການນີ້ຈະຕ້ອງສຳແດງອອກໃນທັນທີ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມເພິກເສຍອັນເປັນບາບ ທີ່ຍອມໃຫ້ການນຳໃຊ້ເວລາຖືກເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບຂ່າວສານ.

ດາວິດກໍສຳແດງການກັບໃຈຢ່າງຮຸນແຮງເຊັ່ນດຽວກັນ ສຳລັບການກະທຳຂອງອຸດຊາ.

ສຳລັບຂະບວນການນີ້ຈະໂຕ້ຖຽງວ່າ ການນຳໃຊ້ເວລາໃນການຄາດພະຍາກອນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ນັ້ນ

ໃນບາງລັກສະນະແມ່ນຖືກຕ້ອງ ຫຼືວ່າໃນບາງທາງນັ້ນເປັນນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍເທົ່າກັບໂຕ້ຖຽງວ່າ

ໂມເຊແລະຊີບໂພຣາບໍ່ຈຳເປັນຢ່າງແທ້ຈິງທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຊາອັນແຈ້ງຊັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະວ່າພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຊົງໃສ່ພຣະໄທຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ອຸດຊາໄດ້ແຕ່ະຫົບພັນທະສັນຍາຫຼື. ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ເປັນການຄາດພະຍາກອນທີ່ຜິດ ແລະສ່ວນປະກອບທີ່ຜິດນັ້ນ ຄືສ່ວນປະກອບເລື່ອງເວລາ.

ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກພິຈາລະນາຕໍ່ໄປອີກໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈະຕ້ອງອອກໄປ ແລະຖືກປະກາດແກ່ບັນດາບຸດຫຼານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່

ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກຜູກໄວ້ກັບເວລາ; ເພາະວ່າເວລາຈະບໍ່ເປັນການທົດສອບອີກຕໍ່ໄປ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບາງຄົນກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນບໍ່ແທ້

ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການເທດສະໜາເລື່ອງເວລາ;

ວ່າຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມນັ້ນເຂັ້ມແຂງຍິ່ງກວ່າທີ່ເວລາຈະໃຫ້ໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ

ຂ່າວສານນີ້ສາມາດຍືນຢູ່ໄດ້ເທິງຮາກຖານຂອງມັນເອງ

ແລະວ່າມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອາໄສເວລາເພື່ອເສີມກຳລັງໃຫ້ມັນ

ແລະວ່າມັນຈະອອກໄປດ້ວຍລົດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະຈະກະທຳວຽກຂອງມັນ

ແລະຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຢ່າງຮອບຮັດໃນຄວາມຊອບທຳ.” Experience and Views, 48.